

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 6126.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 52. Tel. 2545. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł.
Bekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr. W tekście wiersza napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne 21.150. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skóśne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Tygodniowy przegląd polityczny

Weszliśmy w okres konferencji między narodowych. 18 b. m. rozpoczęły się w Paryżu narady przedstawicieli Anglii, Francji i Stanów Zjednoczonych w sprawie rozbrojenia. Od pierwszych dni światowej konferencji rozbrojeniowej, która z mniejszymi czy większymi przerwami trwa już blisko dwa lata, zarysowały się poważne różnice pomiędzy francuskim i angielskim punktem widzenia na tę kwestję. Francja nauczona bolesnymi doświadczeniami Wielkiej Wojny dążyła w pierwszym rzędzie do zapewnienia bezpieczeństwa jako wstępnego warunku ogólnego rozbrojenia. Na przeciwnym krańcu stała Anglia i Stany Zjednoczone, które dążyły za wszelką cenę do jaknajrychlejszego zmniejszenia zbrojeń spodziewając się stać znacznej kompresji budżetów i ożywienia życia gospodarczego.

Rozmowy paryskie przerwane na kilka dni i wznowione nie doprowadziły jeszcze do definitywnych rezultatów i w świecie ostatnich relacji prasowych wątpliwym jest czy wogóle doprowadzą. Mimo zajętego przez Anglię kompromisowego stanowiska, trudności istniejące w tej sprawie pomiędzy Francją i Anglią są jeszcze zbyt poważne. Wprawdzie Anglia na ostatnim posiedzeniu gabinetowym przyjęła wysuniętą przez Francję zasadę stałej kontroli automatycznej, która miała być przeprowadzana co 6 miesięcy, za da natomiast rozpoczęcia z chwilą powstania przjęcia tej zasady natychmiastowego rozbrojenia. Od swego warunku rząd angielski gotów jest odstąpić o ile „Niemcy rzeczywiście naruszą postanowienie Traktatu Wersalskiego”. Jeżeli po tylokrotnie stwierdzonym łamaniu przez Niemcy postanowienia Traktatu trzeba dziś jeszcze dyplomacji angielskiej nowych dowodów, — to trudno spodziewać się czegośkolwiek realnego od polityki angielskiej w sprawie rozbrojenia.

Gra przy stole obrad genewskich będzie tym razem ostra. Niemcy już przygotowały opinię publiczną na wysunięcie z ich strony najcięższego atutu, — groźby wycofania się z Ligi Narodów. Groźba ta będą próbowały Niemcy wymusić dla siebie szereg ustępstw w dziedzinie zbrojeń. Przedewszystkiem domagać się będą Niemcy prawa posiadania lotnictwa wojkowego.

Ewentualne przyznanie Niemcom samo lotów wojskowych trzeba będzie okupić koncesjami na innym terenie. I na to już dyplomacja niemiecka jest przygotowana. Ni mniej ni więcej tylko Niemcy zamierzają dać Francji żądane gwarancje bezpieczeństwa wzamian jednak za pozwolenie zbudowania nad polską granicą systemu fortyfikacji nazwanych niewinnie „obronnemi”, które jednak w planach niemieckiego sztabu generalnego miałyby odegrać w przyszłej wojnie polsko-niemieckiej rolę linii wypadowej. Ze Francja na takie żądania się nie zgodzi, niema co wątpić. Za dobrze rozumieją politycy francuscy współzależność istniejącą pomiędzy linią obronna Wisły i linią Renu, gwarantującą jakie takie bezpieczeństwo Francji. Tak samo dobrze rozumieją w Paryżu konieczność jaknajściślejszej współpracy polsko-francuskiej. I dobrze się właśnie stało, że w tym czasie gdy na terenie zewnętrznym politycznym gotują się niezwykle doniosłe rozstrzygnięcia, minister spraw zagranicznych Polski pułk. Beck swą obecnością w Paryżu podkreślił ten fakt współpracy polsko-francuskiej i wyraźnie go wysunął w swych prze-

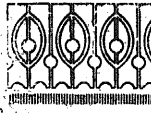
Wracając do spraw genewskich rozpoczęła się tam w piątek 22 b. m. 67 sesja Rady Ligi Narodów, ważna dla nas z tego względu, że ustanowiono na niej przewodniczącego nowotworzonego przy Lidze Narodów urzędu dla spraw mniejszościowych. Przewodniczącym tego niezmiernie ważnego urzędu został znany ze swej stronniczości i swego germanofilstwa dotychczasowy Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Rosting. Jest to najfatalniejszy wybór jakiego można było dokonać. Fakt ten świadczy że wpływy filogermanskie są na terenie Genewy mimo wszystko dość silne.

Uwaga świata skoncentrowana jest w bieżącym tygodniu na jedną z największych tragikomedji historycznych, która nazwano procesem przeciwko podpa-

czom Reichstagu. Już dziś w świetle nałóg rzeczowo prowadzonego przewodu sądowego, w którym nie brak jednak momentów tendencyjnych, widać brak jakiegokolwiek związku pomiędzy faktem podpalenia Reichstagu a uwięzieniem Torglera przywódcy komunistów niemieckich oraz 3 bułgarów, zamieszanych sztucznie w tę sprawę.

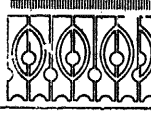
Z brakiem konkretnych dowodów winy liczył się pawet prokurator Rzeszy, który do pierwotnego oskarżenia wyłączone podpalenie Reichstagu dołączył obecnie punkt drugi o działalności antypaństwowej. I pod ten punkt ma być podciągnięta sprawa Torglera. Co do trzech uwięzionych z nim razem Bułgarów, to w prawnych kołach Lipska przeważa przekonanie, że będą oni uwolnieni.

Proces ten budzi szerokie echo za granicą. O ile dla Niemiec pożar Reichstagu był, jak to stwierdza minister propagandy Goebbels, ostatnim sygnałem ostrzegawczym przed niebezpieczeństwem komunizmu, o tyle dla opinii publicznej całego świata był on punktem zwrotnym w jej ustosunkowaniu się do Niemiec.

Z pobytu ministra Becka w Paryżu.

Minister Spraw Zagranicznych J. Beck opuścił gmach Ministerstwa Spraw Zagranicznych na Quai d'Orsay w towarzystwie ministra Paul-Boncoura (z prawej strony) i ambasadora Rzeszy w Warszawie (w drugim rzędzie).

ZGROMADZENIE LIGI NARODÓW ROZPOCZĘŁO SWE OBRADY

Genewa. — Czternasta sesja zgromadzenia Ligi Narodów nie posiada na oficjalnym porządku obrad spraw szczególnej wagi. Jeżeliby assemblee ograniczyła się tylko do swego urzędowego programu obrad, to tegoroczna sesja nie byłaby zbyt interesująca.

Narzuca się przedewszystkiem pytanie, czy zgromadzenie zechce zabrać głos w sprawach rozbrojeniowych, które od pewnego czasu są przedmiotem rokowań pomiędzy wielkimi mocarstwami. Dalej, czy assemblee zdoła się na krytykę paktu czterech, który po załamaniu się na sprawie austriackiej, traci coraz bardziej na znaczeniu. Mimo to jednak istnieją podobno tendencje do kontynuowania rozmów rozbrojeniowych w ramach paktu czterech, co byłoby, rzecz jasna, bardzo źle widziane przez szerokie koła ligowe.

Wreszcie wysuwa się kwestja, czy zgromadzenie, które corocznie na wniosek delegacji niemieckiej dyskutowało kwestje mniejszościowe, zajmie się również i w b. r. tem zagadnieniem, które musiałoby być potraktowane z punktu widzenia położenia mniejszości w Niemczech, a więc ustawowego wykluczenia żydów z życia

państwowego i tem samym rozciągnięcia zobowiązań mniejszościowych na wszystkie państwa.

Urzędujący prezes Rady Ligi Narodów,

O zamordowanie ś. p. Chudzika Ślódmy dzień procesu w Sanoku

Sanok. — Rozprawa poniedziałkowa rozpoczęła się z półgodzinnym opóźnieniem. — Sala sądowa wypełniona była szczególnie publicznością.

Przewodniczący przystąpił do ogłoszenia pytań dla ławy przysięgłych. W tym momencie obrońcy zgłaszają wnioski o postawienie przysięgłym pytań ewentualnych i dodatkowych, przyczem mec. Pieracki zgłosił wniosek o postawienie pytania ewentualnego w sprawie kom. Drewnińskiego, dotyczącego zaniedbania z jego strony obowiązków służbowych ze szkoda dla interesu publicznego i prywatnego.

Po dłuższych przemówieniach prokuratora i obrońców, którzy przedstawili sprawę pytań z punktu widzenia praw-

ministra spraw zagr. Norwegii, Mowinckel, otwiera o godz. 10.30 sesję zgromadzenia, składając na wstępie swojej deklaracji powiadomienie o ustąpieniu dotychczasowego sekretarza generalnego Ligi Narodów sir Eric Drummonda i nominacji nowego sekretarza p. A. Nola.

Następnie w swem przemówieniu p. Mowinckel stwierdza, że autorytet Ligi stał się maleje, ponieważ Liga nie może skonsolidować pokoju i doprowadzić do lepszego porozumienia poszczególnych narodów.

Dowodem tego wypadki na Dalekim Wschodzie, oraz ogólna sytuacja w Europie.

Na zakończenie Mowinckel oświadczył, że wita z „zadowoleniem” pakt czterech, wychwalając jego wspaniałe zalety i rzekome zdolności do przywrócenia równości(?) i braterstwa(?) w Europie.

Słowa te wywołały olbrzymie zdumienie wśród delegacji, które reprezentują państwa, występujące stale przeciwko paktowi czterech — tem bardziej, że p. Mowinckel wychwalał pakt czterech, jakto prezes Rady Ligi Narodów, która go do takiej deklaracji wcale nie upoważniała.

Po mowie p. Mowinckla przystąpiono do wyboru przewodniczącego Zgromadzenia. Powszechnie przypuszczano, że wybrany będzie delegat Meksyku Castillo Najera. W rezultacie sfery ligowe zdołały zmobilizować większość przeciwko kandydaturze p. Najera, który przy wyborach otrzymał zaletem 20 głosów na 53 głosujących.

Przewodniczącym zgromadzenia Ligi wybrany został natomiast 30-tu głosami przedstawiciel Afryki południowej, Te Water.

Niespodziewany wybór p. Te Water, który musiał improwizować, zresztą dość udanie, swą mowę inauguracyjną, wywołał zrozumiałą sensację w kuluarach Ligi.

Wedle krążących pogłosek, delegacja niemiecka zdecydowała się podobno, jak w latach ubiegłych, zażądać wywołania dyskusji mniejszościowej na VI komisji Zgromadzenia Ligi.

Wobec tego debata nad sytuacją żydów niemieckich i nad zagadnieniem generalizacji traktatów mniejszościowych stać się może niuankiwną.

Ekscesjer Wilhelm opuścił NAGLE DOORN.

Paryż. — Wedle doniesień „Paris Soir” ekscesjer Wilhelm opuścił niespodziewanie zamek w Doorn. Jego otoczenie zapowiada, że ekscesjer Wilhelm nie ma zamiaru przeniesienia się do Niemiec, a paryskie koła polityczne twierdzą jednak, że nagły wyjazd odbiega znacznie od jego dotychczasowych zwyczajów.

nego, przewodniczący trybunału ogłosił o godz. 11 min. 45 ostateczne brzmienie pytań. Ogółem jest 9 pytań, które brzmią jak następujące:

„Czy oskarżony Roman Jajko winien jest, że w Brzozowie w dniu 14 maja br. w zamiarze zabicia Władysława Owoca strzelił doń strumem z dubeltówki i trafił go w płeć, powodując ciężkie uszkodzenie ciała, zatem w zamiarze popełnienia przestępstwa przedsięwziął działania, skierowane bezpośrednio ku urzeczywistnieniu tego zamiaru, lecz zamiaru nie dokonał?”

Pierwsze pytanie ewentualne, na wy-padek zaprzeczenia pierwszemu pytaniu głównemu:

„Czy oskarżony Roman Jajko winien

jest, że dnia 14 maja br. w Brzozowie, strzelający do Władysława Owoca strumem z dubeltówki i trafivszy go w plecy, spowodował u Owoca uszkodzenie ciała, które tylko chwilowo zagrażało życiu, a naruszało czynności narządów ciała conajmniej na przeciąg dni 20-tu?"

"Czy oskarżony Roman Jajko winien jest, że w Brzozowie w dniu 14 maja br. strzelający do Władysława Owoca, trafił strumem Chudzika Jana i nieumyślnie spowodował jego śmierć?"

"Czy oskarżony Stefan Stankiewicz winien jest, że z początkiem 1933 r. aż do dnia 14 maja tegoż roku w Brzozowie wielokrotnie nakłaniał Romana Jajkę do zabicia Władysława Owoca?"

"Czy oskarżony Stefan Stankiewicz winien jest, że z początkiem 1933 r. do dnia 14 maja tegoż roku w Brzozowie był pomocny Romanowi Jajce przy popełnieniu przestępstwa w pytaniu pierwszym głównym opisanego, a to przez udzielenie amunicji, czapki, przechowywanie strzelby, pouczenie go o sposobie obrony i zachowania się po dokonaniu przestępstwa?"

Drugie pytanie ewentualne, na wypadek zaprzeczenia czwartemu pytaniu głównemu:

"Czy oskarżony Stefan Stankiewicz winien jest, że z początkiem 1933 r. do dnia 14 maja tegoż roku w Brzozowie wielokrotnie nakłaniał Romana Jajkę do uszkodzenia ciała Władysława Owoca, spowodującego naruszenie czynności narządów ciała conajmniej na przeciąg dni 20-tu, a to przy pomocy użycia broni palnej?"

Trzecie pytanie ewentualne, na wypadek zaprzeczenia czwartemu pytaniu głównemu:

"Czy oskarżony Stefan Stankiewicz winien jest, że z początkiem 1933 r. do dnia 14 maja tegoż roku w Brzozowie był pomocny Romanowi Jajce w popełnieniu przestępstwa w pytaniu drugim ewentualnym opisanego, a to przez udzielenie amunicji, czapki, przechowywanie strzelby, słowem pouczenie go o sposobach obrony i zachowania się po dokonaniu przestępstwa?"

"Czy oskarżony Bolesław Drewniński winien jest, że z początkiem 1933 roku w Brzozowie kilkakrotnie nakłaniał Stefana Stankiewicza do zabicia Władysława Owoca, a więc do popełnienia przestępstwa?"

Czwarte pytanie ewentualne, na wypadek zaprzeczenia piątemu pytaniu głównemu:

"Czy oskarżony Bolesław Drewniński winien jest, że na wiosnę przed 14 maja br. w Brzozowie, jako powiatowy komendant policji państwowej, a więc urzędnik, posiadając wiadomości o mającym się dokonać zabójstwie Władysława Owoca, zaniedbał przeszkodzenia temu, a więc nie dopełnił swego obowiązku i działał temu na szkodę interesu publicznego i prywatnego?"

Po odczytaniu powyższych pytań adw. Szpięgiel zgłosił wniosek o ułożenie dodatkowego pytania czy Jajko strzelając do Owoca działał pod wpływem silnego wzruszenia? Identyczny wniosek zgłosił adw. Fell odnośnie oskarżonego Stankiewicza.

Tribunał po naradzie oba wnioski pozostawił bez uwzględnienia.

Punktualnie o godz. 12-ej zabrał głos prokurator Anson.

— W nocy z 14 na 15 maja b. r. zaczął prokurator — rozległ się w Brzozowie strzał, który odbił się głosem echem w całej Polsce, bo ugodził w działacza jednego ze stronnictw politycznych. Zaczęto głośić, że sprawcy morderstwa pozostaną niewykryci, że w wypadku wykrycia ich pozostaną bezkarni.

Gdy przystępowałem do śledztwa słyzałem, że wysiłek mój jest bezowocny, gdyż do procesu nie dojdzie. Głosy te dotykały mnie, jako prokuratora, do głębi i na mocy pełnego upoważnienia moich władz postanowiłem wykryć i doprowadzić do ukarania sprawców morderstwa. Zapewniam panów, że na ławie oskarżonych zasiadli wszyscy, co do których udało się zebrać dostateczne dowody winy.

Zajmę się dziś oskarżonymi tylko jako przestępcami, a ominę kwestie polityczne. Nie mogę zgodzić się, aby zabójstwo to nazywać morderd politycznym. Żadna partja polityczna nie chciała zgładzić ś. p. Chudzika i Owoca, lecz plan zamachu zrodził się tylko w niedowarzonej głowie oskarżonego Drewnińskiego.

Następnie prokurator omówił w dwugodzinnej przemówieniu winę poszczególnych oskarżonych, zestawiając dwo-

dy, ujawnione na głównej rozprawie. Omawiając winę kom. Drewnińskiego prokurator stwierdza, że Drewniński jest właściwym sprawcą morderd.

W zakończeniu swojego przemówienia mówił prok. Anson:

— Nie patrzcie, panowie przysięgli, na karę, jaką otrzymają oskarżeni. Kara należy do trybunału! Ja proszę was o werdykt, zasądający wszystkich trzech oskarżonych.

Przedtem społeczeństwo żądało odemnie doprowadzenia oskarżonych do ławy sali sądowej, teraz ja żądam od was, jako od przedstawicieli tego społeczeństwa, werdyktu zasądającego.

Tylko taki werdykt może restytuować podwładnym zaufanie do władz rządowych a w szczególności do policji. Ma on być

odstrasżającym przykładem dla tych wszystkich, którzy noszą mundur policyjny, że tak, jak postąpili oskarżeni, postępować nie wolno, a kto tak postąpi, ten spotka się z najsilniejszą represją.

Tylko werdykt zasądający będzie zadośćuczynieniem dla obrazonego poczucia sprawiedliwości i moralności całego społeczeństwa, bez względu na partje.

O godz. 14-ej przewodniczący zarządził przerwę do godz. 16-ej. Na rozprawie popołudniowej wygłosił przemówienie mec. Pieracki.

Japończycy chcą aresztować także i generalnego dyrektora Rudego.

Wobec powyższego konfliktu japońskosowiecki jest jeszcze bardziej zaostrożony.

Wojska amerykańskie
wyglądowały na Kubie.

Londyn. — Z Waszyngtonu donoszą, że naład kubański wysadzono oddział wojska amerykańskiego celem ochrony obywateli amerykańskich na Kubie.

W kilku większych miastach wybuchły ponownie rozruchy robotników, które musiało wojsko uśmierzać.

Prezydent San Martin rozpoczął rokowania z opozycją, by zażegnąć obecne przeciwieństwa. Do Mambi i Cayo, gdzie pewnej ilości obywateli angielskich zagraża niebezpieczeństwo, wysłano amerykański kontrtorpedowiec „Hamilton”.

Waszyngton. — Członkowie rządu amerykańskiego oświadczyli, że wyszła cena w Moskwie komunistki założyli na Kubie organizację komunistyczną.

W niektórych okolicach rekrutują uzbrojeni ludzie budynki, żywność i meble, nie placąc za nie.

Dowódca amerykańskich okrętów wojennych, znajdujących się na wodach kubańskich, ma upoważnienie do wysadzenia na Kubie żołnierzy.

PAUL-BONCOUR U MIN. BECKA.

Paryż. — Korespondent „Le Journal” donosi, że minister Paul - Boncour konferował wczoraj po południu z ministrem Beckiem.

Zamiary niemieckie muszą interesować Polskę — pisze korespondent — tembardziej, że zmierzają one do wykorzystania różnic, które traktat w Locarno znaczny w traktowaniu zachodnich i wschodnich granic Niemiec.

Istnieją dowody — pisze dalej dziennik że Niemcy zorganizowały na Litwie 2 tajne fabryki, z których jedna produkuję działa i samoloty, a druga broń chemiczną. Wizyta Paul-Boncoura u polskiego ministra świadczy o współpracy obu narodów na terenie genewskim.

ROOSEVELT WALCY Z GŁODEM.

Waszyngton. — Prezydent Roosevelt polecił rządowi zakupić za 75 milionów dolarów zapasów żywności po niższych cenach, pochodzących z nadwyżek żywnościowych, mianowicie wołowy, produktów mlecznych, jaj, drobiu, a oprócz tego bawełny i przędzy bawełnianej.

Produkty te będą rozdawane bezrobotnym.

Austria tworzy
obozy koncentracyjne.

Wiedeń. — Rozpowszechniane w ostatnich dniach wiadomości o planowanych zabiegach rządu w sprawie utworzenia obozów koncentracyjnych dla wrogich państwu elementów, znajdują potwierdzenie w zarządzeniu rządowym, które wedle doniesień z kół poinformowanych, podpisane już miało zostać w ubiegłą sobotę przez wicekanclerza Austrii mjr. Fey’a.

Rozporządzenie to unika w tekście słowa „obozy koncentracyjne”, wspominając jednak o internowaniu osób, podejrzanych politycznie i o konieczności pozbawienia ich wolności osobistej, ewentualnie nawet jeszcze przed podejmowaniem z ich strony zbrodni politycznych, wymierzonych przeciwko państwu.

Obozy te mają zostać utworzone w miejscowościach Weelörsdorf, Garsten i Bruck i będą służyć na pomieszczenie hitlerowców, podczas gdy w miejscowości Suben w pobliżu granicy niemieckiej internowani zostaną komuniści. Internowani nie będą używani do żadnych robót przymusowych, a pilnować ich będzie oficjalna straż rządowa.

40-GODZINNY TYDZIEŃ PRACY ZAWIODŁ.

Londyn. — Z Waszyngtonu donoszą, że w otoczeniu prezydenta wśród członków t. zw. trustu mózgow panuje rozczarowanie, wywołane faktem, że skrócenie czasu pracy, do 40 godzin na tydzień nie dało pożądaných wyników.

Początkowo spodziewano się, że zarządzenie to pozwoli na zatrudnienie conajmniej 5 milionów bezrobotnych. Tymczasem z trudem zatrudniono zaledwie 2,200,000, to też wysuwany jest projekt dalszego skrócenia czasu pracy. Plan ten napotyka jednak na sprzeciw głównie ze strony przemysłu, który obawia się zbyt silnego zwiększenia kosztów produkcji, co wysiałoby doprowadzić w konsekwencji do dalszego zmniejszenia zdolności eksportowej przemysłu w Stanach Zjednoczonych.

Wobec tego pewne koła wysuwają pro-

KINO TRATE „ATLANTIC”
Potężny dramat z czasów ostatnich dni caratu p. t.
KSIĘŻNA MASZA
II program: Świetna komedia p. t.
Panićki od gimnastyki i plastyki

O zamordowanie ś. p. pośła Hołowki

Sambor. — Wczorajsza rozprawa poświęcona była przede wszystkim dalszemu rozwojowi co do rewolwerów, z których padły strzały śmiertelne.

Świadek Stefan Ogrodnik, nauczyciel, stwierdził, że broń przechodziła przez jego ręce na prośbę Baranowskiego. Baranowski prosił Ogrodnika o przewiezenie rewolweru ze Lwowa do Drohobycza i o przechowanie go.

Zeznania te potwierdzili świadkowie: Hermak, Krysko i Mujto, którzy też mieli do czynienia z tym rewolwerem i z Baranowskim.

M. in. Teodor Mujta, członek grupy Hnatowa i jego osobisty przyjaciel, będący obecnie w więzieniu śledczym w Drohobyczu pod zarzutem przynależności do O. U. N., zeznał między innymi, że widywał Hnatowa często w towarzystwie wywiadowcy policyjnego Szulca.

Kiedy Mujta zainterpelował Hnatowa, co to ma znaczyć, na to oświadczył Hnatow, że z braku środków do życia stał się konfidentem policji.

Zeznania świadka B. Fuksa, fryzjera w Truskawcu, nie wniosły nic nowego.

—)X(—

Proces o podpalenie Reichstagu

Lipsk. — Główny oskarżony o podpalenie Reichstagu w procesie lipskim van der Lübbe przerwał głódówkę, spożywając kilka kromek chleba. Wśród uczestników procesu i w kolach dziennikarskich utrzymuje się coraz uprzywilejowany pogłoska, że van der Lübbe otrzymywał systematycznie truciznę, na co wskazywałyby charakterystyczne objawy jego choroby.

Wprowadzony na salę rozpraw, zachowywał się bardzo dziwnie, a na twarzy jego malowała się „brupia” bladeść.

Poniedziałkowa rozprawa w procesie przeciw Lübbeemu i towarzyszom w pierwszej fazie nie przyniosła żadnych ciekawych momentów.

Zeznawał jeden z Bułgarów, oskarż. o współzdradzi, Tanew, kreśląc na pytanie sądu swój życiorys, przyczem nie można zrozumieć związku Tanewa z podpalaniem Reichstagu. Dalej zeznała siostra Dymitrowa, która przyjechała z Paryża i została dopuszczona do rozprawy na prośbę obrony.

Na zapytanie obrońcy, czy Tanew zna Lübbeego, oświadczył, że ani słowa nie umie po niemiecku, a więc nie mógłby nawet z Lübbeem się porozumieć.

W czasie całej rozprawy van der Lübbe siedział skulony, z głową spuszczoną w dół i wydawało się, że śpi.

Wielkie poruszenie wywołało przybycie na salę rozpraw konsula holenderskiego Knobela, który przysłuchując się procesowi w celu złożenia rządowi holenderskiemu sprawozdania.

Po przerwie sąd przystąpił do przesłu-

chania byłego pośła komunistycznego do Reichstagu, Torglera.

Obronca dr. Sack wyraził życzenie, by Torgler mógł sam przedstawić bieg swego życia. Torgler opowiada, że urodził się 25 kwietnia 1893 r. jako syn robotnika miejskiego.

Torgler oświadczył „Pierwsze słowa chciały poświęcić zgdnemu z prawdą twierdzeniu, że jestem zupełnie niewinny i że ze zbrodniczym podpaleniem Reichstagu ani bezpośrednio, ani pośrednio nie mam nic wspólnego. Z powodu oburzenia, że mnie i moją partję łączono z tą zbrodnią, udałem się 28 lutego na drugi dzień po pożarze Reichstagu, dobrowolnie z dwoma adwokatami dr. Rosenfeldem i jego córką p. dr. Kirchheim do przedzjudum policji”.

Torgler stwierdza dalej, że oskarżony van der Lübbe nie pozostawał w żadnych stosunkach z partją komunistyczną. Van der Lübbe należał do odłamu o tendencjach anarchistycznych. Wynika to z różnych już odczytanych listów do van der Lübbeego. Trybunał poleca wymienione listy jeszcze raz odczytać.

Na tem zakończeniu pierwszą część rozprawy, a mianowicie przesłuchiwanie świadków.

Tribunał wzywa van der Lübbeego, by usiadł bezpośrednio przed stołem sędziów. Obok niego zajmuje miejsce jego obrońca.

Na zapytania przewodniczącego van der Lübbe apatycznie kiwa głową lub odpowiada: „Tak jest”, „Może być”.

Następnie przewodniczący odczytał rozprawę do wtoroku.

TELEGRAMY

ARESZTOWANIE KONGRESU SOCJOLOGÓW, I EKONOMISTÓW W NIEMCZECH.

Berlin. — Na zamku w Heidschaie w Wirtembergii aresztowano grupę 40 naukowców socjologów i ekonomistów, którzy zgromadzili się tam dla wymiany zdań o obecnej sytuacji gospodarczej i sojalnej w Niemczech.

Aresztowanie nastąpiło — jak głosi oficjalny komunikat — dlatego, że 40 profesorów usiłowało stworzyć organizację, która pod pozorem obiektywnego badania skutków nowego reżimu, dążyłaby do niedozwolonej krytyki i sabotażowa praw rządu. Rząd narodowy — jak stwierdza komunikat — nie mógł dłużej ścierpieć dopodnego stanu rzeczy. Aresztowani osadzeni zostali w jednym z obozów koncentracyjnych.

Ultimatum sowieckie
pod adresem Japonji.

Moskwa. — Stosunki sowiecko-japońskie weszły nieoczekiwanie w fazę ostrego konfliktu.

Otrzymało w Moskwie poufne wiadomości o rzekomo planowanym przez czyn-

nik mandzurskie i japońskie zamachu na kolej wschodnio-chińska, które spowodowały parę dni temu niezwykle ostrą notę werbalną, zakomunikowaną jednocześnie przez wicekomisarza spraw zagranicznych Sokolnikowa ambasadorowi japońskiemu w Moskwie i przez ambasadora ZSRR Jurjeniewa w japońskim ministerstwie spraw zagranicznych w Tokio. Nota składa odpowiedzialność za wypadki w Mandżurji wyłącznie na rząd japoński.

Wedle otrzymanych z Moskwy informacji, władze mandzurskie zamierzały w najbliższym czasie dokonać wielu aresztowań wśród wyższych sowieckich urzędników kolejowych, aby następnie po steroryzowaniu sowiecką stronę zarządu uczynić pozbawionego znaczenia dodatku do administracji mandzurskiej.

JAPONCZYCY ARESZTOWALI ZARZĄD KOLEI WSCHODNIO - CHIŃSKIEJ.

Moskwa. — Przepowiednie prasy sowieckiej w sprawie aresztowania zarządu kolei wschodnio-chińskiej sprawdziły się w zupełności.

Z Charbinu donoszą, że japońska policja wojskowa aresztowała w niedzielę kilku dyrektorów kolei wschodnio-chińskiej, między nimi także Kalinę. Żądanie wypuszczenia aresztowanych odrzucono.

Święto narodowe Danii

26 września.

26 września Dania święci rocznicę urodzin króla Krystjana X. Król Krystjan Fryderyk Albrecht Aleksander Wilhelm urodził się w roku 1870. Ukończył szkołę w r. 1899, młody książę Krystjan wstąpił do armii, z której wyszedł ze stopniem generała-majora. 14 maja 1912 roku, po nagłej śmierci swego ojca, króla Fryderyka VIII, wstąpił na tron, jako trzeci z rządu panujący z dynastji Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburg. Poprzednią dynastją Oldenburgską wygasła w roku 1863 z braku potomków męskich.

Król Krystjan X jest bardzo popularny, zjawia się prawie codziennie na ulicach Kopenhagi, witany owacyjnie przez ludność. W niedziele można zauważyć jego wyniosłą postać w parkach publicznych stolicy.

Codziennie przed południem tłumy mieszkańców Kopenhagi gromadzą się przed placem Amalienborg. Tutaj bowiem, tak jak w Londynie przed pałacem Buckingham, odbywa się codziennie uroczysta zmiana warty, którą pełnią olbrzymi gwardziści w wielkich niedźwiedzich czapach. Po zmianie warty plac powoli pustoszeje, a tłum rozchodzi się, a raczej odjeżdża na rowerach, Kopenhaga bowiem jest miastem rowerów: co trzeci mieszkaniec stolicy ma rower. Nawet król i królowa jeżdżą na rowerze, jak np. podczas pobytu w Cannes, na wycieczkach po wybrzeżu Riwiery.

Rabin wysłannikiem rządu hitlerowskiego.

Sjonistyczny „Nasz Przegląd” donosi: „Onegąd przybył właśnie do Warszawy specjalnie wysłannik rządu hitlerowskiego rabin dr. Hildesheimer z Berlina, który usiłował w ciągu dnia czwartkowego i piątkowego działać niegdyż wśród tujejszych działaczy ortodoksyjnych.

Wiadomość o przyjeździe wysłannika rządu hitlerowskiego wywołała wśród ludności żydowskiej stolicy niebawome burzenie. Jak się okazuje, rabin Hildesheimer działał na terenie tujejszym w ścisłym porozumieniu z ambasadą niemiecką, której złożył wizytę natychmiast po przybyciu do Warszawy.

Najprawdopodobniej wysłannik hitlerowski przybył z listami polecającymi ortodoksów niemieckich, gdyż nawiązał natychmiast po przyjeździe kontakt z prezesem gminy, p. Mazuram, który zwołał na terenie gminy specjalne posiedzenie Rabin Hildesheimer, jak się okazuje wziął na siebie smutną rolę przekonanata tujejszych czynników żydowskich o konieczności zaprzestania akcji antyhitlerowskiej. Przedewszystkiem chodziło p. Hildesheimerowi o niedopuszczenie do ogłoszenia hejrumu. Należy przyznać, że wysłannik Hitlera uczynił należyte wysiłki, czego domagano się od niego w Berlinie. Starał się wszelkimi słami, ku swojej hańbie, przeciwdziałać akcji bojkotowej.

Obecni na naradzie, zaproszeni przez prezesa gminy, przedstawiciele ortodoksyjnych kirkunków, reprezentowanych w gminie żydowskiej w Warszawie, dali wysłannikowi Hitlera należyte odprawę.

Wedle informacji organu sjonistycznego rabin Hildesheimer nie zrezygnował z swej misji i zamierza na nowo nawiązać dalsze rozmowy z ortodoksami, a przedewszystkiem z rabinami. W tym celu z Berlina ma udać się do Wilna, ponadto odwiedzi wybitniejszych rabinów polskich.

Rentaz Niemiec dla obywateli polskich.

Z dniem 1 września 1933 r. weszła w życie polsko-niemiecka umowa o ubezpieczeniu społecznym.

Umowa przewiduje, że obywatele polscy również w razie pobytu poza granicami Niemiec otrzymywać będą ubezpieczeniowe renty niemieckie, które dotąd nie były im wypłacane.

Po wejściu w życie umowy podejmą więc niemieckie instytucje ubezpieczeniowe i to za czas od 1 października 1931 r. (w stosunku do optantów i pensjonistów finansujących od 1 lipca 1931 r.) wypłać te spoczywające dotąd renty, należnych obywatelom polskim, przebywającym w Polsce, względnie poza Polską.

O ile chodzi o reszty ubezpieczenia pra-

Najwięcej dużych wygranych wychodzi zawsze z kolekturze **ANTONIEGO EGERA** CZĘSTOCHOWA ALEJA № 14.

SUSKOLEKTURY: Aleja II 28, Al. Wolności 44, Kiedrzyńska 15, Narutowicza 156, Warszawa 3, Przemysłowa 9.

cowników umysłowych właściwy jest Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Królewskiej Hucie.

Renty ubezpieczenia inwalidzkiego — Zakład Ubezpieczenia na wypadek Inwalidztwa w Królewskiej Hucie (w stosunku do osób zamieszkających w województwach poznańskim i pomorskim — Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu). Renty pensyjnego ubezpieczenia górniczego — Spółka Bracka w Tarnowskich Górach, renty ubezpieczenia od wypadków — Zakład Ubezpieczenia od wypadków w Królewskiej Hucie (w stosunku do osób zamieszkających w województwach poznańskim i pomorskim — Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu).

W jednym z tych zakładów należy zgłaszać swe uzasadnione pretensje o renty niemieckie.

Jak średniowieczne miasto broniło się przed zarazą?

Nieszczęśliwe warunki sanitarne, jakie panowały w średniowiecznych miastach, sprzyjały wielkim epidemjom. Jak wyglądała ulica średniowiecznego miasta najlepiej świadczą może deklaracja złożona w r. 1318 przez księcia w Frankfurcie, którzy przyrzekli przybywać na święta do katedry tylko wtedy jeśli „pogoda i bruk miejski na to pozwala”. W roku 1364 rada miejska w Krakowie surowo zakazała oblewania przechodniów przy wylewaniu nieczystości z okien (autentyczne), a rada miejska frankfurcka uchwaliła w roku 1553, że biegające wolno po ulicach miasta psy i świnię mają być zabijane. Wywożenie śmieci niemal nie istniało.

Toteż gdy na miasto padła zaraza, niewielu mieszkańców uchodziło z życiem.

Ta smutna rzeczywistość dodawała energii ówczesnym władzom miejskim, które z pojawieniem się epidemji wydawały szereg naogół słusznych zarządzeń. Oto niektóre z nich: „Napitki i schadzki u karczmarzy i szynkarzy znosi się. Wspólne urządzanie łaźni ma ustać w zupełność. Zmarli mają być chowani poza miastem. Z ulic należy wywieźć błoto, śmieć i brud. Usunąć świnię z ulic i placów. Zakazuje się gęzinikom bić w mieście, dla uniknięcia odoru. Nie pozwala się sprzedawać starzyny. Zakazuje się sprzedawać grzybów i jarzyny. Kazania w kościołach odkłada się”.

Zygmunt III tak pisze w r. 1591 do radców krakowskich: „Zebyscie we wszystkich tych domach zapowietrzonych, rzeczy zarazonych ruszając, znowu tego jadu nie wzmocnili, rozkazujemy W. waszym, zebyscie we wszystkich domach wszystkie rzeczy, szaty gdy mrozy albo pogoda będzie, rozwieszac kazali... rzeczy podłe i małej ceny palić się mogą... koniecznie w tem pilności czycicie, aby się w każdym domu zapowietrzonym pozostałe rzeczy pierwiej dobrze przewietrzyli, nim się ich ludzom tym, którzy zjadą ruszać przyjdzie”.

Zbliżanie się zarazy zapowiadały woźni miejscowi przy odgłosie trąb. Z początku odprawiano białalne nabożeństwa, potem zamykano kościoły, zakazywano wychodzić z domu, wojsko wyprawiano poza miasto, zakazywano handlu, zamykano sądy. Wielu zwłaszcza zamożniejszych opuszczało miasto. Jako środek chroniący przed zarazą zażywano drjakiew wenecką, a służebo podawano wódkę z goździkami i cynanonem, ubogim zaś masłankę i czosnek, wreszcie brano obficie środki przeczyszczające.

Z KRAJU.

(—) Wznowiona działalność Stow. właścicieli nieruchomości. Jak w swoim czasie donosiliśmy, przed dwoma miesiącami zawieszona była z polecenia starosty będzynskiego działalność Stow. właścicieli nieruchomości oraz wyznaczony był kurator. Obecnie starosta cofnął swe zarządzenie, wobec czego kurator zdał urzędowanie poprzedniemu zarządowi towarzystwa.

(—) Pobicie posła komunistycznego. Do Zagłębia przybył po dłuższej nieobecności komunista pos. Rózek. Udał się na kopalnię Kazimierz, gdzie przed kopalnią zwołał masówkę. W czasie jego przemówienia przybyła policja i rozproszyła zgromadzonych. W czasie zamieszania poseł Rózek został dotkliwie poturbowany.

Kradzież na zamku

Wykrycie i aresztowanie sprawców.

W dniu 21 sierpnia r. b. rano personel kierownictwa robót na Zamku królewskim w Warszawie stwierdził w pokoju, gdzie znajdowała się kasa żelazna, ślady gospodarki złodzieiów.

Przedwstępne dochodzenia wykazały, że w zabudowaniach gospodarczych na terenie Zamku królewskiego oddzielonych od ścisłej rezydencji Pana Prezydenta Rzplitej, dokonana została kradzież kasowa. Włamywacze rozpruli kasę żelazną starego typu i zabrali z niej gotówką 22.320 zł., stanowiących własność kierownictwa robót i przeznaczonych na remont Zamku królewskiego.

Ustalono, że udział w organizacji i w wykonaniu włamania brał czasowy woźni biura kierownictwa robót na Zamku, Henryk Jasiński, z którym współdziałał znany złodziej, Piotr Piskorski, pseudo „Kluska”. Włamania dokonali i kasę rozpruli znani kasiarze Wincenty Strychalski pseudo „Wicek” i Józef Misiak. Śledztwo objęło ponadto jako dalszego spółnika włamania kasiarza Franciszka Dudę.

Dochodzenie wykazało, że kasiarzy do biura kierownictwa robót wpuścił woźni Jasiński w godzinach popołudniowych dnia 19-go sierpnia r. b., przyczem uzyskano moment dużego ruchu wycieczek zwiedzających Zamek królewski i robotników, zajętych przy pracach budowlanych na terenie Zamku.

Wszyscy wyżej wymienieni sprawcy zostali aresztowani.

Stracenie Zycha

Chleb z masłem przed szubienicą.

W Przemyslu odbyła się egzekucja na podwójnym mordercy z Mościsk, Tadeusza Zychu. Wydany przez sąd doraźny wyrok śmierci wywołał na skazańcu wstrząsające wrażenie.

W chwili, kiedy go wprowadzano z sali rozpraw, Zych, jakby nie widział nikogo. Kiedy zwrócono mu uwagę, że na korytarzu stoi jego żona, podszedł do niej i ucałował jej rękę i w milczeniu wrócił do eskortujących go dozorców, poczem poszedł do pokoju, w którym miało nastąpić ich widzenie. Żona wręczyła mu jedzenie i herbatę, poczem nastąpiła dramatyczna scena pożegnania. Twarze obojga zalane były łzami.

O godz. 22-ej prokurator zakomunikował skazańcowi, że Pan Prezydent z prawa łaski nie skorzystał.

Niebawem zjawił się w celi skazańca spowiednik. Zych ze skruczą wypowiedział się, a później zasnął snem kamiennym. O godzinie 5-ej rano Zycha obudzono. Przyjął on jeszcze Komunię św., poprosił o chleb z masłem i gorącą herbatę. Śniadanie to zjadł z wielkim apetytem. Palił dużo papierosów.

Na dziedzińcu sądowym prokurator od czytał skazańcowi wyrok oraz depeszę z kancelarii Pana Prezydenta o odruczeniu ulaskawienia, poczem dał znak katowi Braunowi do wykonania egzekucji.

Zych zwrócił się do prokuratora zapytaniem:

— Dlaczego pan mi się tak przysłużył? Zobaczymy się jeszcze kiedyś z panem prokuratorem tam (tu wskazał na niebo) u niebieskiej bramy.

Następnie zwrócił się do obecnych i oświadczył:

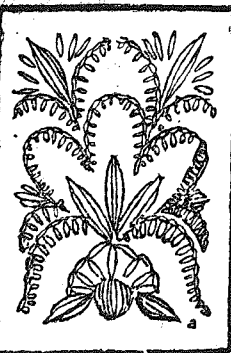
— Żegnaj was, panowie.

Po kilku minutach egzekucja została wykonana.

Lekarz stwierdził śmierć skazańca.

L. O. P. P. w Polsce ma za ledwie 350.000 członków — Awiochom w Sowietach 2 miliony... — wstepujmy w szeregi LOPE.

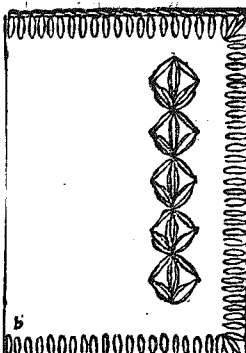
Książeczka do igieł lub teczka na biurko

Na książeczki do igieł bierzemy kawałek szafirowego sukna, składamy go na pół i na wewnętrznej stronie haftujemy wzór a) lub b). (Na y-sunku wzór i format naturalnej wielkości).

Deseń robimy w kolorach: koralowym, złotym i czarnym. Brzeg wykończamy dzierzganiem, w rodek wstawiamy dwa kawałki sukna do wpina ła igieł.

W ten sam sposób tylko w formacie 22x30 cm. można wykonać teczkę do listów. Śliczny ten wzór o wybitnie polskich motywach i ładny, dobor kolorów sprawiają, że teczka jest piękna.

Przemywanie krwi

Już w r. 1924 na podstawie doświadczeń dr. Michałowski, profesora uniwersytetu w Taszkencie, weszły w życie próby przemywania krwi w celu usunięcia z niej różnych toksyn i obcych przymieszek. Prof. Michałowski stwierdził w trakcie swych badań, iż stosunkowo duża dawka morfiny wstrzyknięta w krew zwierzęcia (pierwsze próby poczynione były na psach) rozchodzi się wprawdzie po arterjach, lecz przez pewien czas nie wiąka w tkanki. Dokonane później próby upuszczania krwi w małych dawkach właśnie w okresie pozostawania morfiny we krwi oraz wprowadzenia krwi z powrotem do organizmu po przemyciu jej, dały zdumiewające wyniki. Wobec tego jednak, iż sam proces przemywania trwał stosunkowo bardzo długo, niekiedy bowiem 2—3 doby, prof. Michałowski powołał wielce śmiało i ryzykowną decyzję upuszczenia i wymycia całej krwi za jedynym zamachem, a więc tem samem pozostawiając zwierzęciu na pewien czas bez odrobiny własnej krwi.

Jako obiekt do przeprowadzenia tego eksperymentu posłużyła małpa „Jasza” z gatunku „makaka”. Podczas chemicznego przemywania krwi, trwającego przez sześć godzin, „Jasza” podtrzymywano przy życiu za pomocą sztucznego oddychania, poczem po wprowadzeniu oczy-

szonej krwi do organizmu, małpa stosunkowo bardzo szybko powróciła do normalnego stanu. Wkrótce dał się zauważyć wielce dodatni, odmładzający wpływ operacji.

Z biegiem czasu, już po śmierci prof. Michałowskiego, doświadczeniami jego zainteresowały się szersze koła uczonych. Profesorowie medycyny eksperymentalnej w instytucie leningradzkim uznali podobno za możliwe do przeprowadzenia w stosunkowo najkrótszym czasie przemycie krwi w organizmie ludzkim. Podobno nawet zabieg te stosowano niejednokrotnie i to z jaknajlepszym wynikiem. Operacja ta odbywała się w dwóch serjach z godzin na przerwa, przyczem pacjentowi wstrzykiwano zastępczo sztuczne przyrządzone serum odżywcze. Wymywanie krwi odbywa się w laboratorium przy użyciu fizjologicznych roztworów, posiadających własność neutralizowania wszelkich toksyn i bakterij, poczem następuje wprowadzenie oczyszczonej krwi do organizmu.

O ile dotychczasowe metody uda się standaryzować i stosować bez żadnego ryzyka dla pacjenta, medycyna zdoła w przemycaniu krwi niesłychanie cenny środek walki z zatruciem organizmu, radykalny może w wypadkach ostrego zatrucia, gdy wszystkie dotychczasowe środki już zawiodą.

M. K.

